

VÍKEND V ČECHÁCH

in.ihned.cz/cr

Bývalo to jedno z nejdůležitějších hradů na území Prahy, „předchůdce“ Vyšehradu. Starší Slované v 6.-8. století obývali mimo butovického i hradiště v Šárce, či v Podhoří a na Zámkách u Drahaňské rokle.

V roce 1964 archeologický výzkum na butovickém hradišti potvrdil dlouholeté osídlení, jehož valy jsou stále patrné.

Kde zabili Ctirada

Zásluhou ženské války vedené Vlastou pronikl do podvědomí spíše hrad Děvín na hřebeni Divčích hradů. Vznikl prý v roce 738 a pět let poskytoval zhrzeným dívkám azyl. Na Bílé skále, zvané i Ctirad či U Ctirada, byl rek dívkami vpleten do kola, aby muži na Vyšehradě pochopili, co je čeká. Místo je poznamenáno železniční tratí, ale výhled je daleký – až na velmi vzdálený Vyšehrad. Možná má pravdu vševědoucí Hájek, když mluví spíše o břehu Vltavy...

Údolí plné rarit

Turistické cesty vedou po obou stranách Prokopského údolí. Před sto lety se nad údolím vznášel kouř z vápenek. Vápno známé jako „pasta di praga“ bylo vyhledávanou surovinou. Podstatná část území patřila vojákům. V 70. letech zbořili legendární svatoprotekpský kostelík, pod kterým se v údolí v červenci konaly vyhlášené poutě.

Tehdy ještě neexistovalo jezírko, které vzniklo až v roce 1905 zatopením starého lomu. A také tvar hlubočepských skal s vysokou byl jiný. Poznamenal je sesuv v roce 1939. Projít se po vyvěřelé lávě lze nedaleko butovického hradiště. Hemrovy skály jsou sopkou podmořskou.

Vápenkový kras upoutal Joachima Baranda. Do Čech přišel v roce 1830 se svrženým francouzským králem Karlem X. jako vychovatel jeho vnuka a obě údolí prozkoumal jako nikdo jiný. Napsal mnohasvazkové uznávané dílo *Système silurien du centre de la Bohème*. Jednu z nalezených zkame-

Kam na jídlo

Bývalá Hankova restaurace v Šárce, nyní **Na Břetislavce** má klasická hotová jídla i minutky, biftek.

V šáreckém údolí 1, tel.: 603 524 268

V Lysolajích v **Restauraci u kapličky** vaří také chutně, specialita je Balounova pochoutka. Tel.: 220 921 014

V Kunraticích u kostela sv. Jakuba Většího v hostinci **U Bezuchů** nabízejí i staročeská jídla. Tel.: 244 912 256.

V kiosku ve vedlejším domě zahřeje horký čaj.

Obědvat lze v údolí **U Krále Václava IV.** Tel.: 244 910 106.

Ve stánku na zahradě potěší teplé uzeniny, čaj, káva.

FOTO: RICHARD GRÉGR

Kostel sv. Jakuba Většího (Staršího) na náměstí v Kunraticích

nělin pojmenoval podle maminky Jana Nerudy, která mu uklízela.

Dalejské údolí je klidnější. Od budov firmy Biskup Kvis Kotrba projdeme tunelem do starého lomu. Občas se tady i natáčí filmy. Požáry u Řeporyj znají geologové. Nachází se zde jeden z mezinárodních standardů, tzv. přídol, podle kterého odborníci porovnávají hranice mezi obdobími v historii země.

Navíc jsou zde desítky menších roklí s romantickými názvy Sekaná rokle, Závětina, a další. V 90. letech vznikla chráněná oblast.

Z údolí do rokle

Čimické údolí ústí pod starými Bohnicemi, kde se pásávají koně. Pár desítek metrů vzhůru doprava a jsme na okraji Drahaňské rokle. V drahaňském mlýnu se prý ukrývali pronásledovaní evangelíci. Směrem k Vltavě stávalo další slovanské hradiště.

Později sem Pražané rádi zašli do hospody. V neděli pivo čepoval hrobník z Chabera Antonín Holub a vyhrávali harmonikáři. Holub se v pozdním věku stal obětí ustupujících fašistů. Dnes – pohoda a klid. Po stranách údolí stojí chaty. Rokle tvoří hranice Prahy, nad ústím k Vltavě na obou stranách jsou ze skal pěkné vyhlídky. Značená cesta roklí skončí opět v Čimicích u autobusu.

Ve stopách krále Václava

Kostel sv. Jakuba Většího (Staršího) na náměstí v Kunraticích přehlédnout nelze. Tomáš Haffenecker při stavbě v letech 1730 až 1736 využil staršího gotického kostela.

Cesta do údolí Kunratického potoka je značená žlutě. Podél rybníků a bývalého mlýna se vnoříme do průrvy. Nahoře stojí ruiny hradu krále Václava IV., který zde roku 1419 zemřel. Hrad „žil“ sotva patnáct let, než ho husité vypálili, ruiny miloval i Mácha... ■

RICHARD GRÉGR

Tip na výlet

Na Cibulku?

Vlak na trati pražského Semeringu staví na nádraží Praha-Cibulka. Do stejnojmenného anglického parku zbývá sotva tři sta metrů pěšky podél trati. Jižní stranu motolského údolí roubily vinice a usedlosti. Cibulka v době třicetileté války patřila Blažejovi Czybulkovi. Když ji v roce 1815 koupil pasovský biskup Leopold Linhart Thun-Hohenštejn, začal doplňovat park sevřený v údolí potoka romantickými stavbami. Od sochy sv. Jana Nepomuckého v ulici Za Hliníkem vyběhneme po schůdkách na svah. Záhy se objeví čínský pavilón – obehnaný drátěným plotem. Podobně smutně vypadá romantická zřícenina věže, první pražská rozhledna, pod kterou stojí Dantovo peklo se sochou škrtiče. Ve staré poustevně už dávno nevitají návštěvníky mechanicky se pohybující sochy poustevníků, které se spouštěly vstupem na práh. V myslivně je kancelář správy sadů. Kovový kontejner nad věží dokresluje pocit zmaru.

O potřebě údržby se psalo už před sto lety. Znovu vzniká jezírko. Park se upravuje, podle slov starosty Prahy 5 bude renovován. Stále je cílem pěkné procházky, kterou lze protáhnout vzhůru na Vidouli, kde vede žlutá značka.

Pacoldova vápenka

Zajímavosti

Pacoldova vápenka ve Velké Chuchli z 19. století. Profesor pražské techniky dr.ing. Jiří Pacold je autorem speciálního druhu vápenky, další se nacházejí v okolí Železných hor. Vápenka patří soukromníkům.

Ze severní strany motolského údolí jsou daleké výhledy na Prahu. **Zastavení poutní cesty** z poloviny 18. století vedou od strahovského kláštera do Hájků.